

Ud fra denne Betragtning advarer da Manden med patriarchalsk Overlegenhed Kvinden mod at betræde de lærde Stier:

Soleil qui luisarne au matin,
Femme qui veut parler latin,
Petit enfant nourri de vin
Vont rarement à bonne fin.

Johan Meyer anfører i sin Samling denne danske Parallel, der rimeligvis kun er en Oversættelse:

Når Sol står årle rød og fin,
Når Kvinder tale vil Latin,
Når Barn opammes skal med Vin,
Det bliver Skarn, er Spådom min.

Spanieren sammenligner endog den lærde Kvinde med et skrydende Æsel:

De una mula que hace hin
Y de una hija que habla latin
— Libera nos, Domine!⁵⁾

Bonaventure Desperriers minder i Novelle IX af sine „Joyeux devis“ om dette Ordsprog, der foreskriver, hvorledes Begavelsesforholdet rettelig bør være mellem Mand og Kvinde:

— Sage aï et sotte amie.⁶⁾

For, siger han, hvis Veninden er lige så klog som Vennen, så „tager hun ham ved Vingebenet“ (sous l'aile). Der hentydes her til, at Mandfolkedragtens Pengelomme i hine Tider var anbragt helt oppe i Nærheden af højre Ærmegab. Den samme Tankegang gemmer sig i det engelske:

— Wine and wenches empty men's purses.⁷⁾

At Manden først og fremmest af pecuniære Grunde frygter Kvindens „Lærdom“, siges ganske jævnt i det danske Ordsprog:

— Lærde Kvinder er ulærde Husholdersker.

Men Manden mener tillige i al Almindelighed at have Erfaring for, at når Kvinden endelig har en Smule Begavelse, benytter hun den udelukkende i det ondes Tjeneste. Franskmanden forsikrer, at der aldrig har været mere end to gode Kvinder her i Verden, og af dem er den ene sporløst forsvunden, mens man i Mands Minde ikke har kunnet hitte den anden. Og i en lidt varieret Form siger han, at der her i Verden ikke findes noget værre end Kvinden, selv om hun er god. Ganske morsomt er Kvindens Slethed karakteriseret i denne lille proverbiale Strophe:

Si la femme était aussi
Petite qu'elle est bonne
Il suffirait d'une feuille de persil
Pour lui faire un complet habit
Et une couronne.⁸⁾

Kvindens Begavelse — når hun undtagelsesvis har nogen — er da også, efter Mandens bedste Overbevisning, en directe Gave fra Satanas. Professor i Retsvidenskab Jean Nevizan påstår i sin Bog „*Sylva nuptialis*“ fra Begyndelsen af det 16. Aarhundrede, at det var Vorherre en sand Lyst at forme Kvindens Legeme, kun Hovedets Façon vilde han ikke have med at gøre, og så overlod han Djæveln denne Del af Modelleringen. Derfor er dette siden blevet slået fast:

— Corps de femme, tête de diable.⁹⁾

Som Commentar til dette Ordsprog fortæller Adrien Desprez i sin Bog „*La femme esclave, courtisane et reine*“ følgende Legende:

En Dag spadserede Vorherre og Sct. Peter langs Havets Bred, ivrigt optagne af en interessant theologisk Discussion. Da kom de til et Sted, hvor en lille hidsig Djævel stod og skændtes med en ikke mindre hidsig Kvinde, hvilken sidste forresten syntes at have Overtaget, og de lavede så syndigt et Spektakel, at Sct. Peter ikke kunde holde Tråden i Discussionen fast. Og løs på Hånden som den hellige Mand jo alle Dage var, foer han hen til Tumultuanterne og huggede Hovedet af dem begge to. Men det kunde Vorherre ikke roligt se paa; han bebreidede Sct. Peter stærkt, hvad han havde gjort, og bød ham straks at gå hen og sætte Hovederne paa igen. Sct. Peter adlød. Kvinden og Djæveln blev levende igen og fortsatte straks Skændsmålet, hvor de slap, hvorpå Vorherre og Sct. Peter spadserede videre. Lidt efter kom de tilbage til det samme Sted, og først nu opdagede Sct. Peter, at han i Skyndingen havde taget feil og anbragt Kvindens Hoved på Djævelkroppen og vice versa. Lidt skamfuld gjorde han Vorherre opmærksom på sin Bétise og spurgte, om han skulde gøre den god igen. „Aa nej!“ resolverede da Vorherre efter et Øiebliks Betænkning: „De to Hoveder er såmænd lige gode.“
(Fortsættes).

⁸⁾ Hvis Kvinden var lige så lille som hun er god (o: hvis hendes Væxt ikke var større end hendes Godhed), vilde man kun behøve et Persilleblad til (deraf) at lave hende en fuldstændig Dragt og (endda) et Diadem.

⁹⁾ På en Kvindekrop sidder et Djævehoved.

⁵⁾ Fri os (nådigt), o Herre, for et skrydende Muldyr og for et Pigebrn, der snakker Latin!

⁶⁾ En klog Ven skal have en dum Veninde.

⁷⁾ Vin og „Pigebörn“ tømmer Mandens Pengepung.